

Alb. 73

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie użycia części majątku zarodowego szpitala św. Łazarza w Krakowie na roboty inwestycyjne w Prądniku czerwonym i w Tropiszowie.

Wysoki Sejmie!

Ponieważ na dniu 7. listopada 1902 zgorzały 2 stodoły i spichrze w Tropiszowie, majątku w Królestwie polskiem położonym a należącym do funduszu szpitala św. Łazarza w Krakowie, a także reszta budynków, od czterdziestu kilku lat istniejących, w bardzo złym znajdowała się stanie (jak L. W. 52483/896, 69591/900 i 32249/902), przeto uchwalił Wydział krajowy (L. W. 6001/903) zarządzić odbudowanie dwu stodół i spichlerza, oraz (L. W. 6004/903 i 42640/904) postawienie nowej stajni dla bydła.

Kosztorys odbudowy 2 stodół i spichrza opiewał na 25.000 koron, która to kwota znajdowała częściowe pokrycie w sumie 11.416 k. 65 gr. wypłaconej przez asekurację jako wynagrodzenie za spalone budynki; kosztorys na budowę stajni został po dokładnem zbadaniu sprawy ustalony na kwotę 17.500 koron.

Ponieważ z postawienia nowych i poprawniejszych budynków gospodarczych korzysta bezpośrednio dzierżawca, przeto na żądanie Wydziału krajowego zobowiązał się tenże dzierżawca osobną deklaracją opłacać od nadwyżki kapitału włożonego na budowę ponad kwotę 11.416 k. 65 gr. otrzymaną z asekuracji — po 4% przez cały czas dzierżawy, koszta zaś tej budowy wypadła pokryć z części majątku zarodowego.

Wydział krajowy powierzył wykonanie budowy dzierżawcy, który zobowiązał się złożyć dokładny rachunek wydatków i jest odpowiedzialny za poprawne wykonanie budowy, za jakość użytego materiału, oraz za ewentualne przekroczenie kosztorysu.

Zarazem uchwalił Wydział krajowy (L. W. 15385/904) pokryć z majątku zarodowego koszt budowy parkanu, odgradzającego gumno w Tropiszowie, do wysokości 1.000 koron.

Zaliczki na budowę pokrywa fundusz krajowy, któremu po ustaleniu ostatecznego wydatku aż do wysokości preliminowanych, jak wyżej, kosztów budowy, zwrócone zostaną zaliczone kwoty po spieniężeniu potrzebnej ilości efektów majątku zarodowego.

Podobny wypadek zaszedł w Prądniku czerwonym, drugim majątku należącym do szpitala św. Łazarza w Krakowie. Jak L. W. 11488/903 spalił się tam 5. lutego 1903 budynek gospodarczy, mieszczący stajnie na konie, krowy, jałownik i trzodę chlewną.

Kosztorys na odbudowanie w ulepszonej formie tego budynku opiewa jak (L. W. 23621/903) na 8.000 k.; asekuracja wypłaciła odszkodowanie w sumie 5.560 k.

I tutaj budowę prowadzili dzierżawcy tego majątku i zobowiązali się deklaracją do opłacania przez cały okres dzierżawny 4% od wydatku na budowę ponad otrzymane wynagrodzenie asekuracyjne, — a kwota 2.440 k. potrzebna ponad 5.560 k. miała być wydana także z majątku zarodowego szpitala św. Łazarza.

Finansowe załatwienie tych spraw budowy mogłoby być dwojakie: albo przez zaciągnięcie pożyczki z majątku zarodowego szpitala św. Łazarza i zwrócenie jej n. p. w 10 letnim okresie amortyzacyjnym — jak początkowo Wydział krajowy uczynić zamierzał, albo przez użycie części majątku zarodowego bezzwrotnie na te budowy. Ostateczny efekt finansowy w obu wypadkach byłby jednakowy dla szpitala, bo o ileby jego zarodowy fundusz zyskał przez zwrot rat amortyzacyjnych, o tyleby szpital mniej otrzymał dochodów z dóbr, część bowiem tego dochodu użytą by być musiała na raty amortyzacyjne zaciągniętej pożyczki. Ponieważ nadto kwoty powyższe mają być użyte jako wydatek inwestycyjny i te budowy zwiększą majątek nieruchomości szpitala, dając mu już w obecnych okresach dzierżawnych dochód w formie opłacanych przez dzierżawców 4% na podstawie ich deklaracji, a później wpłyną na wymierzenie wyższego, niż obecnie, czynszu dzierżawnego przy zawieraniu nowych kontraktów dzierżawnych, przeto Wydział krajowy jest zdania, że majątek zarodowy szpitala św. Łazarza w Krakowie powinien powyższe wydatki pokryć bezzwrotnie — i wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm przyjmuje do wiadomości powyższe sprawozdanie i upoważnia Wydział krajowy do bezzwrotnego użycia części majątku zarodowego szpitala św. Łazarza w Krakowie na postawienie 2 stodół, spichrza, stajni na bydło i parkanu w Tropiszowie, oraz na odbudowanie spalonego gospodarczego budynku w Prądniku czerwonym — o ile wydatki na powyższe cele uskutecznione przewyższą kwoty uzyskane jako wynagrodzenie asekuracyjne.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

S. Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Członek Wydziału krajowego.